

QUI SÓN ELS INVASORS ALS QUÈ EXPULSAR?

Així que el dissabte 9 de gener va sonar el nom CARLES PUIGDEMONT I CASAMAJÓ -d'entrada, posant a dura prova la fonètica castellana- per a nou President de la Generalitat de Catalunya, *El Mundo*, *El País*, *La Razón*, Albert Rivera Díaz i és segur que bastants més, li van retreure haver dit en una conferència que va impartir al març de 2013, quan participava en un acte de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) a Girona, que "els invasors seran expulsats de Catalunya".

L'endemà, en la seva resposta al discurs d'investidura pronunciat pel candidat Puigdemont, els portaveus tant de "Ciudadans – C's" (Inés Arrimades García, 1981, Jerez de la Frontera) com del "Partit Popular Català - PPC" (Xavier García Albiol, 1967, Badalona) van començar les seves respectives intervencions precisament tirant-li en cara al candidat que hagués dit que "els invasors seran expulsats de Catalunya".

Considero que la millor resposta hagués estat dir-los de seguida a tots dos: "UNA PREGUNTETA, PER FAVOR: PER QUÈ VOSTÈS I ELS SEUS PARTITS ES SENTEN AL·LUDITS? O SERIA MÉS EXACTE DIR QUE ES CONSIDEREN AMENAÇATS? PER QUÈ I PER QUI?".

I a continuació, prosseguir amb unes frases de l'estil: "Si us plau, agafin-s'ho amb tranquil·litat, respirin profundament, reflexionin, transformin el subconscient en conscient i facin el favor d'explicar-me Vostès -i, de passada, que s'expliquin també els redactors dels il·lustres diaris de Madrid- per què se senten així de preocupats per la dissortadament equivocada predicció que el periodista Carles Rahola -per cert, afusellat el 15 de març de 1939 per franquistes contra el mur del cementiri de Girona- va fer quan, referint-se als feixistes, va afirmar que: «Els invasors seran expulsats de Catalunya, com ho van ser a Bèlgica, i la nostra terra tornarà a ser, sota la República, en la pau i el treball, senyora de les seves llibertats i del seu destí. Visca Girona i visca Catalunya lliure!»".

A l'espera que responguin, avanço que considero que, potser sense adonar-se'n, demostren clarament el perquè de la seva actitud atacant/defensiva simplement amb la seva actuació durant l'esdeveniment. En efecte:

1.- els 25 diputats de C's i els 11 del PPC:

---no es van sumar a l'aplaudiment que va sorgir de tots els altres diputats com a expressió de rebuig del feixisme. No és d'estranyar que PP i Ciudadans no hagin mai condemnat al franquisme. Ni que siguin partidaris de la recentralització de l'Estado-Español, reduint tot el possible les competències de les Autonomies, en particular de les tres/quatre de la Nació Catalana. Ni que tots dos partits facin demagògia sobre que el castellà està sent perseguit a Catalunya quan és el català la llengua que perd constantment vocabulari i també espai social com demostra que, en la majoria de col·legis de Catalunya, inclosos els de Girona, a l'hora del esbarjo els nens al pati juguen en castellà.

---ni tampoc al final de l'acte varen cantar "Els segadors", que és l'himne (lletra i música; quedi clar que té lletra... per cert, molt significativa) de Catalunya sorgit arran de la "Guerra dels segadors, 1640-1652", i les lletra i música actuals van ser reelaborades en l'últim terç del segle XIX. Per entendre l'abast d'aquest silenci, convé saber que una llei del Parlament de Catalunya de 25 de febrer de 1993, va declarar "Els Segadors" himne oficial de la Co-

munitat Autònoma de Catalunya. És, doncs, l'himne nacional de tots els catalans, inclosos els que afirmen considerar-se catalans i espanyols. Però no sembla que sigui aquest el cas dels diputats de Ciutadans i del PP. Aleshores, veritablement ... ¿què és el que els "Ciutadans" i "Peperos" que viuen en territori català es consideren en exclusiva? I també convé saber que la "Guerra dels segadors" va ser contra les tropes castellanes que ocupaven Catalunya i contra els seus abusos de tota mena. Per exemple, una de les estrofes originals no recollida en la versió actual, diu: "Davant dels seus parents deshonraven les donzelles. I mataven als seus pares si del mal donaven queixa ". I la següent afirma: "En donen part al Virrei del mal que aquells soldats feien: 'Llicència els he donat jo, molta més se'n poden prendre-'. Però la tornada sí que es conserva, i repeteix: "Bon cop de falç, defensors de la terra, bon cop de falç!".

((--i m'abstinc d'afegir aquí que gairebé cap d'aquests 26 diputats va anar a saludar el recent elegit nou President de la Generalitat de Catalunya malgrat que ho va ser per majoria absoluta)))

2.-la llengua que tots dos portaveus van utilitzar en les seves intervencions.

---Inés Arrimadas García va parlar únicament i exclusiva en castellà (en "español", diria ella, i no per casualitat)

--- i Xavier García Albiol va utilitzar les dues llengües, però va parlar molt majoritàriament en castellà (en "español", diria ell, i tampoc per casualitat).

Els altres portaveus van parlar en català, inclosos els confusionistes partidaris de la literalment utòpica tercera via: "Partit dels Socialistes de Catalunya - PSC" (Miquel Iceta i Llorens, 1960, Barcelona), i "Catalunya sí que és Pot - CSQP" (Lluís Rabell, abreuament de Josep Lluís Franco Rabell, 1954, Barcelona).

Per què Inés Arrimadas García i Xavier García Albiol -que, per cert, parlen (bastant) bé el català i que són un (bon) exemple que el català el pot aprendre qualsevol que no es negui a fer-ho, i que quan són entrevistats en mitjans de comunicació catalans fan servir tota l'estona el català- al Parlament de Catalunya van utilitzar el castellà tal com ho van fer? No n'hi ha prou amb la resposta mig-naïf-mig-tramposa consistent en justificar-ho "perquè així surten en els Telenotícies directament en castellà". Considero que aquests partidaris de "mantener a machacamartillo la unidad de España" senzillament recorren a la llengua que hem patit els catalans des de 1714 imposta per una repressió brutal. Probablement cap dels dos és plenament conscient d'això, però recorren a la llengua dels vencedors per recordar-nos a els catalans que vam ser vençuts el 1714 i que portem tres segles de submissió. És l'altra cara del que vaig explicar en [una anterior LA GOTA CATALANA](#): que fins fa un parell d'anys no m'he fet conscient que he(m) sigut educat(s) com vençut(s) perquè durant el mateix extens temps altres s'han educat a si mateixos com vencedors. I parlant en castellà estan reactivant la por que ens van inculcar no només fins al moll dels ossos sinó fins a les profunditats de l'ànima i del subconscient.

I de passada, que m'ens aclareixin si té o no alguna cosa a veure amb invasions (siguin de militars i de poderosos, com el 1714 i el 1939, siguin de civils i humils; siguin de fa segles, siguin de fa unes dècades) una cosa tan senzilla i a la llum del dia com la votació d'investidura de Puigdemont celebrada el mateix dia 10. Finalment el resultat va ser: 70 SÍ, 63 NO i 2 abstencions, que sumen els 135 escons, de manera que la majoria absoluta és 68. Doncs bé, en veure que anaven cridant a cada diputat pel seu nom i cognom (només el primer en gairebé tots els casos), se'm va acudir agafar un full, fer una doble columna i sota la colum-

na del SÍ posar en una línia un palet quan el cognom era d'origen català i, en una altra línia, també el palet quan el cognom era d'origen no-català, en moltes ocasions d'origen castellà. I anàlogament a la columna del NO: un palet en una línia per cada cognom no-català, i en una altra línia quan el cognom era català. Per poder donar números i percentatges exactes, ho hauria de veure de nou lentament i anotar rigorosament, cosa que ara no faré. Però, de tota manera, les conclusions a grans trets a què vaig arribar van ser, i em sembla que són, concloents: 1) Clarament, la gran majoria dels SÍs van ser dits per persones amb cognom català; 2) Clarament també, la gran majoria dels NOs van ser donats per persones amb cognom no-català; 3) Hi va haver més (gairebé el doble) de cognoms catalans que van votar NO (molts d'aquests, partidaris de la "tercera via") que cognoms no-catalans que votessin SÍ.

Jo mateix em sorprenc del que va apareixent davant meu, i de les conclusions que comencen a sorgir, només amb prendre aquesta perspectiva de 301 anys (i probablement caldrà anar situant-nos en una perspectiva encara anterior). Heus aquí algunes:

---del que en realitat es tracta ara és que Catalunya recuperi la seva llibertat respecte a Madrid/Castilla/Estado-Español. La independència és només un mitjà, en absolut la fi.

---em dol profundament adonar-me que la meva germana, els meus pares, els meus avis i dotze generacions d'avantpassats van morir preses en aquesta presó de pobles que en realitat és l'Estado-Español

---mareja fer-se conscient que s'està concretant que d'ara endavant els catalans puguem viure i morir lliures

---sí, és clar que hi ha hagut invasions i que segueix havent-hi invasors. I tenen les seves forces d'ocupació. El ministre "català" de l'Interior, Jorge Fernández Díaz (fill d'invasor), va fer-nos recordar el 3 de novembre de 2015 que "les forces d'ordre públic no han d'anar a Catalunya perquè mai s'han anat d'allà. Hi ha 3.200 Guàrdies Civils i 3.400 Polícies Nacionals a Catalunya". No va dir res d'exèrcit, de serveis secrets, de funcionaris d'altres tipus, etc.

---i és clar que totes les institucions i persones que actualment formen part del Estado-Español, i les que simplement l'accepten, se senten al·ludides, preocupades i amenaçades amb tan sols esmentar "els invasors seran expulsats de Catalunya". Resulta ser que ells directament o els seus avantpassats van envair Catalunya, la van sotmetre i es van aplicar a genocidar-la de totes les formes possibles, només adaptant-se al que les condicions històriques i el context internacional els permetia i els permet fer. Per exemple, si Madrid pogués moure les seves Fuerzas Armadas Españolas sense el doble permís de Brussel·les (seu de l'OTAN i de la Comissió Europea), fa almenys tres anys que periòdicament els seus avions estarien solcant el cel de Catalunya, i els seus tancs patrullant pels carrers de Barcelona.

Responent al títol: QUI SÓN ELS INVASORS ALS QUÈ EXPULSAR?, es va perfilant una primera resposta: a tots els invasors que no se'n vagin per iniciativa pròpia. Primera resposta que caldrà anar completant...

Lluís Botinas, 22-gener-2016 lagotacatalana@gmail.com <https://lagotacatalana.wordpress.com>